

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

3. neděle adventní cyklus B

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: ‘Vyrovnejte cesty Pánu’, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti poslaní byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil. (Jan 1,6-8.19-28)

Milí mladí přátelé, dnes se opět setkáváme s Janem Křtitelem - člověkem poslaným od Boha, který přijal Boží výzvu, aby připravil cestu Pánu, který přichází. Jak to vlastně Jan Křtitel dělal? Jakou techniku k tomu použil? Jaká slova? Jan ukazuje svými slovy na toho, který přichází. V dnešním evangeliu jsme slyšeli dokonce 3x, že na otázku: „kdo jsi?“, že Jan vyznal a nezapřel svoji identitu, ale používá k tomu slova: „já nejsem Mesiáš“; „nejsem Eliáš“ a „nejsem ani žádný jiný prorok“. Jan Křtitel byl „pouze“ očekáváním Pána. Na další otázku farizeů co vlastně říká Jan sám o sobě, odpovídá: Já jsem hlas volajícího na poušti: ‘Vyrovnejte cesty Pánu’. Jan je HLAS. Hlas nemůže být bez Slova a ani Slovo nemůže být bez hlasu. Můžeme si to nyní vyzkoušet. Každý z vás si v duchu představte nějaké slovo, které byste chtěli sdělit druhému, ale nemáte hlas. Možná, že by se dalo vyjádřit pantomimou, ale určitě je to velmi obtížné a nemůžeme mít jistotu, že jsme se dobře vyjádřili a ani, že jsme byli dobře pochopeni. A opačně, kdybychom použili hlas a nedali jej do slov, byl by to jen nepříjemný zvuk a komunikace by opět byla velmi obtížná. Na začátku evangelia sv. Jana čteme toto: *Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.* Slovem je tedy samotný Bůh – Ježíš Kristus. Ale aby Slovo bylo slyšet, potřebuje HLAS. Hlasem je ten, který svou identitu věnoval tomuto poslání – Jan. A ačkoli je tento HLAS na poušti, tedy na nehostinném místě, kde nic není, on HLAS byl slyšet a lidé na něj reagovali změnou svého smýšlení. Obraceli se opět k Bohu a nechávali se od Jana křtít. A co my? Je pro nás tato událost důležitá? Je pro nás velmi důležitá, protože i my se máme stát HLASEM, který připraví cestu Pánu. Jak? Jakou techniku použít? Nemusíme vyjít na poušť, ale musíme vyjít k druhému! To je naše cesta- vyjít sami ze sebe, z naší sebestřednosti k druhým, aby na našem NIC mohl Bůh promluvit.

Není to jednoduchá cesta, ale je nádherná. Protože Bůh je na této cestě přítomen.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

3. neděle adventní cyklus B

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: ‘Vyrovnejte cesty Pánu’, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti poslaní byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil. (Jan 1,6-8.19-28)

Pomůcka: košík s jednotlivými úkoly, které si děti náhodně vyberou.

Milí mladí přátelé, dnes se opět setkáváme s Janem Křtitelem - člověkem poslaným od Boha, který přijal Boží výzvu, aby připravil cestu Pánu, který přichází. Jak to vlastně Jan Křtitel dělal? Jakou techniku k tomu použil? Jaká slova? Jan ukazuje svými slovy na toho, který přichází. V dnešním evangeliu jsme slyšeli dokonce 3x, že na otázku: „kdo jsi?“ Jan vyznal a nezapřel svoji identitu, ale používá k tomu slova: „já nejsem Mesiáš“; „nejsem Eliáš“ a „nejsem ani žádný jiný prorok“. Jan Křtitel byl „pouze“ očekáváním Pána. Na další otázku farizeů co vlastně říká Jan sám o sobě, odpovídá: Já jsem hlas volajícího na poušti: ‘Vyrovnejte cesty Pánu’. Jan je HLAS. Hlas nemůže být bez Slova a ani Slovo nemůže být bez hlasu. Můžeme si to nyní vyzkoušet. Každý z vás si v duchu představte nějaké slovo, které byste chtěli sdělit druhému, ale nemáte hlas. Možná, že by se dalo vyjádřit pantomimou, ale určitě je to velmi obtížné a nemůžeme mít jistotu, že jsme se dobře vyjádřili a ani, že jsme byli dobře pochopeni. A opačně, kdybychom použili hlas a nedali jej do slov, byl by to jen nepříjemný zvuk a komunikace by opět byla velmi obtížná. Na začátku evangelia sv. Jana čteme toto: *Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.* Slovem je tedy samotný Bůh – Ježíš Kristus. Ale aby Slovo bylo slyšet, potřebuje HLAS. Hlasem je ten, který svou identitu věnoval tomuto poslání – Jan. A ačkoli je tento HLAS na poušti, tedy na nehostinném místě, kde nic není, on HLAS byl slyšet a lidé na něj reagovali změnou svého smýšlení. Obraceli se opět k Bohu a nechávali se od Jana křtít. A co my? Je pro nás tato událost důležitá? Je pro nás velmi důležitá, protože i my se máme stát HLASEM, který připraví cestu Pánu. Jak? Jakou techniku použít? Nemusíme vyjít na poušť, ale musíme vyjít k druhému! To je naše cesta- vyjít sami ze sebe,

z naší sebestřednosti k druhým, aby na našem NIC mohl Bůh promluvit. Není to jednoduchá cesta, ale je nádherná. Protože Bůh je na této cestě přítomen.